

ezen, az átültető nemzeti jogszabály hatályba lépésének napját megelőzően a közkinccs részévé vált formatervezési mintáknak megfelelően előállított termékeket?

2. A 98/71/EK irányelv 17. és 19. cikkét akként kell-e értelmezni, hogy egy tagállamnak biztosított azon lehetőség, hogy önállóan határozza meg a védelem terjedelmét és feltételeit, magában foglalhatja-e magának a védelemnek a kizárását, ha valamely, az e formatervezési mintákhoz fűződő szerzői jog jogosultja által fel nem hatalmazott harmadik személy az adott államban már gyártott és forgalmazott ezen formatervezési mintáknak megfelelően előállított termékeket, feltéve, hogy e kizárás a korábbi használat korlátai tekintetében kerül meghatározásra?

(¹) HL L 289., 28. o.

A Törvényszék (negyedik tanács) által a T-340/07. sz., Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE kontra Európai Bizottság ügyben 2010. február 9-én hozott ítélet ellen az Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE által 2010. április 26-án benyújtott fellebbezés

(C-200/10 P. sz. ügy)

(2010/C 179/35)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (képviselő: N. Korogi-annakis, Δικηγόρος)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

Fellebbezésében a fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék határozatát;
- kötelezze a Bizottságot a fellebbező által amiatt elszenvedett kár megtérítésére, hogy nem tett eleget szerződéses kötelezettségeinek az „e-Content Exposure and business Opportunities” című projekthez kapcsolódó EDC-53007 EEBO/27873 szerződés teljesítése során;
- és kötelezze a Bizottságot a fellebbezőnek az eredeti eljárással kapcsolatban felmerült jogi és egyéb költségeinek és

kiadásainak a viselésére abban az esetben is, ha a jelen fellebbezést elutasítják, valamint a jelen fellebbezéssel kapcsolatban felmerült jogi és egyéb költségeinek és kiadásainak a viselésére, amennyiben a fellebbezésnek helyt ad a Bíróság.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező álláspontja szerint a Törvényszék nem indokolta kellően világosan a fellebbező által felhozott számos érv elutasításának indokait.

A fellebbező álláspontja szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor tévesen értelmezte a szerződés 7. cikkének (6) bekezdését, amely a szerződő felek azon kötelezettségére utal, hogy a Bizottság szerződés megszüntetéséről értesítő levelének kézhezvételét követően megfelelő intézkedéseket kell tenniük kötelezettségvállalásaik megszüntetése vagy csökkentése érdekében.

A Törvényszék (hatodik tanács) T-472/07. sz., Enercon GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2010. február 3-án hozott ítélete ellen az Enercon GmbH által 2010. április 28-án benyújtott fellebbezés

(C-204/10. P. sz. ügy)

(2010/C 179/36)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Enercon GmbH (képviselők: J. Mellor barrister, R. Böhm Rechtsanwalt)

Többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Hasbro Inc.

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság adjon helyt a Törvényszék ítélete ellen benyújtott fellebbezésének és helyezze hatályon kívül a Törvényszék ítéletét, helyezze hatályon kívül a negyedik fellebbezési tanács határozatát és — amennyiben szükséges — a felszólalási osztály határozatát;
- a Bíróság (amennyiben szükséges) utalja vissza az ügyet az OHIM elé a felszólalásra vonatkozó kérdések újabb megfontolása céljából;

— a Bíróság kötelezze a beavatkozót és az OHIM-ot a fellebbező részéről a fellebbezés során felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta a fellebbezési tanács határozatában szereplő azon hibákat, amelyek a felszólalási osztály egyébként jogellenes határozatán alapultak. Különösen teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, hogy (a) a Medion-ügyben hozott ítélet⁽¹⁾ egy olyan kivételes helyzetre vonatkozott, amikor nem érvényesült az az általános szabály, miszerint az átlagfogyasztó a védjegyet általában az összbnyomás alapján észleli, azonban (b) ebben az esetben nem állt fenn egyetlen olyan körülmény sem, amely e kivételes megközelítésmód igazolására elegendő lett volna. Az ebben az esetben szereplő korábbi védjegy egyetlen alkotóelemének sem volt „önálló megkülönböztető pozíciója”.

Ezen túlmenően a fellebbező azt állítja, hogy a Medion-féle elvnek a hasonlóság értékelésének korai szakaszában való téves alkalmazása miatt az összetéveszthetőség átfogó értékelésére nem fordítottak megfelelő figyelmet.

⁽¹⁾ HL C 106., 2004.4.30., 31. o.

2010. április 30-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-206/10. sz. ügy)

(2010/C 179/37)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselő: V. Kreuzhitz meghatalmazott)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság — mivel a vakok és a fogyatékosággal élők — a siketeket is ideértve — ellátásainak biztosítását (Blinden- und Gehörlose, Pflegegeld an Blinde und Gehörlose, Hilfe für Blinde und Gehörlose, Blinden- und Gehörlosengeld, stb. [vakoknak nyújtott pénzjradék, ill. vakoknak nyújtott tartományi pénzjradék, vakoknak nyújtott támogatás ill. vakoknak nyújtott tartományi támogatás, vakoknak és siketeknek nyújtott gondozási pénzjradék ill. támogatás, vakoknak és siketeknek nyújtott pénzjradék stb.]) tartomá-

mányi jogszabályi előírások alapján az olyan személyek esetében, akik tekintetében a Németországi Szövetségi Köztársaság az illetékes tagállam, attól az előfeltételtől teszi függővé, hogy a kedvezményezettnek az érintett szövetségi tartományban lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel kell rendelkeznie — a nemzeti szabályozása alapján nem teljesítette a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 7. cikkének (2) bekezdéséből, és a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet⁽²⁾ 4. cikke (1) bekezdésének a III. címének I. fejezetével (Betegség és anyaság) összefüggésben értelmezett a) pontjából eredő kötelezettségeit.

— A Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset tárgya az, hogy azon német tartományi jogszabályi előírások, amelyek a vakok és a fogyatékosággal élők ellátásait azon feltételtől teszik függővé, hogy a kedvezményezettnek az érintett szövetségi tartományban lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel kell rendelkeznie, ellentétesek az 1408/71/EGK és 1612/68/EGK rendelettel.

Az 1408/71/EGK rendelet célja, hogy a mozgás szabadságának keretében az EK-Szerződés 42. cikkében (jelenleg EUMSZ 48. cikk) foglalt célok szerint összehangolja a tagállami szociális biztonsági rendelkezéseket. A rendelet 4. cikkének (2b) bekezdése értelmében a rendelet nem alkalmazható egy tagállam jogszabályainak a II. melléklet III. szakaszában említett, különleges, nem járulékalapú ellátásokkal kapcsolatos rendelkezéseire, amelyek hatálya azon tagállam területének egy részére korlátozott. A kérdéses német ellátások a rendelet II. mellékletének III. szakaszában különleges ellátásként felsorolásra kerülnek.

A Bizottság ennek ellenére úgy véli, hogy az, hogy egy ellátás szerepel az 1408/71/EGK rendelet II. mellékletének listáján, nem elég ahhoz, hogy az „különleges, nem járulékalapú ellátásként” kikerüljön a rendelet alkalmazási köréből. A rendelet 4. cikkének (2b) bekezdése, amely kivételt előíró rendelkezés, megszorítóan értelmezendő: csak azokra az ellátásokra alkalmazandó, amelyek az e rendelkezésben felsorolt feltételek közül valamennyit teljesítik. Ezért a rendelkezés csak azokra az ellátásokra terjed ki, amelyek különleges ellátásnak minősülnek, nem járulékalapúak, a rendelet II. mellékletének III. szakaszában felsorolásra kerülnek, és amelyeket olyan jogszabályi előírások vezetnek be, amelyeknek a hatálya a tagállam területének egy részére korlátozott.

A kérdéses, német tartományi törvényekben foglalt ellátások azonban nem teljesítik ezen összes feltételt: a következőkben kifejtett okokból ugyanis nem „különleges, nem járulékalapú ellátásoknak”, hanem „egészségbiztosítási ellátásoknak” minősülnek.